

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Балчик, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. С.А
като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Административно наказателно дело № 20223210200186 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявена жалба от Д. Т. З., с ЕГН: *****, с поС.ен адрес гр. Д., ул. „З. С.“ №**, ет.*, ап.* чрез процесуалния си представител адв. С. К. от АК – Д., срещу Наказателно Постановление № 240а-18/24.08.2022г. на Началника на РУ на МВР-Балчик, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 64 от ЗМВР е наложено административно наказание Глоба в размер на 100,00лв., на основание чл. 257, ал.1 от ЗМВР.

Производството е по чл.59 от ЗАНН.

Жалбата е подадена чрез административно наказващия орган и е постъпила в Районен съд - Балчик с Рег.№ 3520 на 29.09.2022г.

Жалбоподателят твърди в жалбата си, че обжалваното наказателно постановление е необосновано, незаконосъобразно и постановено в нарушение на административнопроизводствените правила. Не е съгласен с вмененото нарушение.

В жалбата се твърди, че в описаното в АУАН и издаденото въз основа на него НП не отговаря на действителната фактическа обстановка. На следващо място е посочено, че не е ясна волята на контролните органи .

Редовно призован жалбоподателят не се явява в съдебно заседание, представлява се от адв. К..

Процесуалният представител изразява становище, че поддържа жалбата, на основанията посочени в нея. По същество моли съда да отмени изцяло процесното наказателно постановление като незаконосъобразно. Претендира присъждане на разносните спрямо представения договор за правна защита и

съдействие.

Административно наказващият орган редовно призован, не се представлява в съдебно заседание.

Наказателното постановление е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 240а-18/05.09.2022г., серия АД бланков № 037414, в който са отразени същите обстоятелства, обуславящи фактическия състав на административното нарушение.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление, по отношение на законосъобразността, обосноваването и правилността му, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е депозирана в срок. На жалбоподателя е връчено НП видно от заверено копие на НП от 14.09.2022г. Жалбата срещу процесното НП е подадена в регистратурата на административно-наказващия орган и входирана с Рег. №240000-4145 на 23.09.2022г. Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 14 – дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Относно материално-правната и процесуална законосъобразност и обоснованост на обжалваното наказателно постановление:

В чл. 257 ал.1 от ЗМВР е предвидено, за този който не изпълни разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, ако извършеното не съставлява престъпление да се наказва с глоба от 100 до 500 лв.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства от съвкупната преценка на които съдът намери за установена следната фактическа обстановка:

При така установеното от фактическа страна от правна страна съдът намира, че жалбоподателя е осъществил, както от обективна, така и от субективна страна състава на административно нарушение на чл. 64 от ЗМВР, поради което правилно е ангажирана и административно наказателна отговорност на осн. чл. 257 ал.1 от ЗМВР.

Доколкото визирият в разпоредбата на чл. 257, ал. 1 от ЗМВР състав на административно нарушение, предвижда възникване на административно-наказателна отговорност за лице при неизпълнение на конкретно издадено разпореждане от орган на МВР, което следва да бъде направено в изпълнение на функциите на този орган, то за да възникне административно-наказателна отговорност по чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, следва в наказателното постановление да е посочено, че лицето, на което е издадено наказателното постановление не е изпълнило конкретно издадено разпореждане от конкретен орган на МВР,

направено в изпълнение на функциите на този орган.

В този смисъл, съдът намира, че в наказателното постановление са посочени и са индивидуализирани елементите от обективна страна на състава на административното нарушение по чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, за който е издадено наказателно постановление и е наложено административно наказание, а именно - че е било издадено конкретно разпореждане от орган на МВР, направено в изпълнение на функциите на този орган, посочено е кой точно орган на МВР го е издал в изпълнение на функциите си.

Както в съставеният АУАН, така и в Наказателното Постановление недвусмислено е посочено, че на жалбоподателят е издадено устно полицейско разпореждане от Г. В. Г., ст. Пол. ООР при РУ - Балчик да прекрати нарушаването, изразяващо се във вдигане на шум, говорене на висок тон и нарушаване на нощната тишина. Установено е по безспорен и несъмнен начин, че въпреки издаденото полицейско разпореждане жалбоподателят не е преустановил нарушението.

В чл. 257 ал.1 от ЗМВР е предвидено, за този който не изпълни разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, ако извършеното не съставлява престъпление да се наказва с глоба от 100 до 500 лв.

В конкретният случай наказващият орган е наложил глоба в размер на 100лв.

Съдът счита, че при определяне на наказанието наказващият орган е спазил разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е обсъдил всички обстоятелства имащи значение за определяне на наказанието, както и е съобразил същото с тежестта на конкретното нарушение и с личността на нарушителя. При така установеното съдът намира, че правилно и законосъобразно е определен размерът на наказанието.

В показанията си свидетелят Г. В. Г. посочва, че след като се отзовава на подадения сигнал е обяснил на жалбоподателя няколко пъти, че следва да преустанови гръмогласното говорене и нарушаване на нощната тишина. Заявява, че жалбоподателят З. не се е подчинил на устното полицейско разпореждане. Свидетелят твърди, че поведението на жалбоподателя е било нагло, за което е предприел действия по съставянето на АУАН.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентно длъжностно лице по чл.267 ал.1 от ЗМВР - свидетелят Г. В. Г. при РУ на МВР – Балчик.

Актът е бил съставен в присъствието на свидетеля мл. експ. С.Н.К. и на нарушителя, с което са изпълнени изискванията на разпоредбата на чл.40 ал.1 от ЗАНН.

Актът е съставен в срока по чл.34 ал.2 от ЗАНН. В акта нарушението е описано като „неизпълнение на устно и недвусмислено полицейско разпореждане да преустанови създаването на шум, което нарушава на нощната тишина. Прието е, че това е нарушение по чл.72 ал.1,т.2 от ЗМВР.

Съдът в рамките на служебната проверка не констатира нарушаване на процесуалните правила визирани в ЗАНН.

АУАН е изготвен от длъжностно лице със съответните компетенции, съдържа необходимите реквизити, лимитирано изброени в чл. 42 от ЗАНН и е надлежно предявен по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, удостоверено с подпис на свидетел.

НП е издадено от компетентен орган, отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН и е надлежно връчено по реда на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН.

Съдът намира, че в случая е осъществен състава на чл.64 от ЗМВР.

От обективна страна безспорно се установи, че на жалбоподателя е дадено устно разпореждане от полицейски служител да преустанови създаването на шум, което нарушава на нощната тишина. От своя страна той не е изпълнил горното.

Съгласно цитираната по-горе правна норма, разпореждане на полицейски орган е задължително за изпълнение, освен ако не налага извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, което в конкретния случай не е било налице, точно обратното, налице е правомерно разпореждане, в изпълнение на възложените на полицейски служител функции, поради което и въззивникът е следвало да го изпълни.

Горното безпротиворечиво се установява от събраните гласни и писмени доказателствени средства по делото.

Неконкретизирането на съответната алинея от чл.64 не е съществено процесуално нарушение, тъй като всички алинеи на тази разпоредба се отнасят за задължителността на издадените полицейски разпореждания, независимо дали са дадени устно, с действия или писмено и във всички случаи се санкционират по чл. 257 ал.1 ЗМВР. Не съществува неяснота, че се касае за издадено устно полицейско разпореждане, което жалбоподателят е разбрал, но съзнателно не се е подчинил и е санкциониран за това нарушение със съответното предвидено в чл. 257 ал.1 ЗМВР наказание, като разпоредбата не прави разграничение дали се касае за неизпълнение на дадено устно, чрез действия или писмено полицейско разпореждане по чл. 64 ЗМВР и в двата случая предвидената санкция е една и съща.

Също така съдът не констатира и противоречие ,съставляващо съществено нарушение на процесуалните правила и относно правната квалификация на нарушението ,посочена в АУАН,,т.к. след внимателен прочит на последния се установява че в обстоятелствената му част,там където е направено описание на нарушението всъщност актосъставителя е посочил, за какво нарушение той се съставя, а именно за това че лицето не е изпълнило полицейско разпореждане.

Безспорна разпоредбата на чл.72,ал.1,т.2 от ЗМВР предвижда ,че в случаите на неизпълнение на полицейско разпореждане лицето може да бъде задържано не опорочава съставеният АУАН .Безспорно е изяснено върху какви факти и обстоятелства санкционираното лице се защитава а те са за нарушение ,визирано в чл.64 от ЗМВР, съгласно който лицето се

предупреждава в случая устно ,да спазва определени правила и норми а именно да не вдига шум ,несъобразено с времето и мястото за това.

При така изяснените факти и предвид поведението на жалбоподателя по време на полицейската проверка и демонстрираното отношение към органите на реда, настоящият състав счита, че наложеното наказание от 100 лв., определено на основание чл. 257 ал.1 ЗМВР за неизпълнение на полицейско разпореждане, е законосъобразно, обосновано и справедливо и не са налице обстоятелства, за неговата отмяна.

С оглед изхода на делото, съдът счита, че претендираните деловодни разnosки от процесуалният представител на жалбоподателя – адв. К., под формата на адвокатско възнаграждение, не следва да се дължат и следователно не следва да се присъждат в полза на жалбоподателя.

Наказващият орган не се е представлявал от процесуален представител юрисконсулт, поради което по отношение на нея също не следва да се присъждат деловодни разnosки под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление № 240-а18/24.08.2022г. на Началника на РУ на МВР-Балчик , с което на Д. Т. З. с ЕГН***** от гр. Д., ул. “З. С.“№**,ет.*,ап.*, на осн. чл. 257, ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100,00/сто/ лева ,за нарушение на чл. 64 от ЗМВР, като законосъобразно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Д. в четиринадесет дневен срок от съобщението му до страните.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____